

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2335/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.687/2024/12. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Retteghey István ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLl. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Indítványában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és bekezdésének sérelmére hivatkozva kérte a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.2049/2020/62. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 28.Bf.8100/2023/12. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.III.687/2024/12. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasszal érintett ügy lényege a következő.
- [3] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2023. január 19-én kihirdetett 6.B.2049/2020/62. számú ítéletével az indítványozót bűnösnek mondta ki ügyvédi visszaélés bűntettében [a Büntetőtörvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 285. § (2) bekezdés]. Ezért őt 1 év – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésre, 500 napi tétel, napi tételenként 1 500 Ft, mindösszesen 750 000 Ft összegű pénzbüntetésre ítélte, valamint 2 év időtartamra eltiltotta az ügyvédi foglalkozás gyakorlásától. A bíróság a magánfél polgári jogi igényét – tekintettel a folyamatban lévő polgári perre – egyéb törvényes útra utasította.
- [4] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege a következő.
- [5] Az indítványozónak 2012 óta követelése állt fenn egy gazdasági társasággal (a továbbiakban: cég1.) szemben. A tartozás biztosítása érdekében az indítványozó 2013. október 16-án többségi tulajdont szerzett cég1.-ben.

- [6] Ezt követően 2015. november 18-án cég1. és egy másik gazdasági társaság (a továbbiakban: cég2.) között üzletrész átruházási szerződést jött létre, mellyel cég2. eladta cég1.-nek egy a tulajdonában álló, harmadik gazdasági társaság (a továbbiakban: cég3.) 10 350 000 forint névértékű 100 %-os üzletrészt.
- [7] A szerződő felek 2015. november 18-án letétbe helyezték az indítványozónál, mint eljáró ügyvédnél a vételár megfizetését igazoló „Tulajdonjog bejegyzési engedély” elnevezésű okiratot, valamint az üzletrész átruházását rögzítő „Alapítói határozatot”.
- [8] Ezt követően cég1. 2016. március 31-án továbbértékesítette cég3. 100%-os üzletrészt a letéti szerződésben foglaltak feltételek teljesülése, valamint cég2. értesítése nélkül oly módon, hogy üzletrész adásvételi szerződést kötött két gazdasági társasággal (a továbbiakban: vevők). A szerződés alapján a vevők átutaltak 15 000 000 ft foglaltat cég1. számára, valamint 50 000 000 forintot letétbe helyeztek az indítványozó ügyvédi iroda letéti számláján cég2. számára.
- [9] Az elsőfokú bíróság szerint az indítványozó ügyvéd 2016. július 22-én a 2015. november 18. napján kelt letéti szerződésben foglalt kötelezettségét megszegve, a szerződésben általa vállaltakkal ellentétesen, az üzletrész vételárának cég2. részére történő kifizetése nélkül kiadta a letétbe vett iratokat a vevők részére, ezzel megszegte az elkövetés idején hatályos az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 30. §-ának (1) és (3) bekezdésében, továbbá a cselekmény idején hatályos a letét- és pénzügyi kezelés, valamint a letétnyilvántartás részletes szabályairól szóló 1/2014. (XI. 3.) MÜK szabályzat 6. §-ában foglalt ügyvédi köteleességét.
- [10] Az elsőfokú bíróság szerint az indítványozó ügyvédi köteleességét abból a célból szegte meg, hogy a felé fennálló tartozásra tekintettel, a többségi tulajdonában lévő cég1. haszonhoz jusson. Az indítványozó az ügyvédi iroda letéti számlájáról a vevőktől letétbe vett pénzösszeget két részletben – 2019. október 28-án 20 000 000 forintot és 2019. október 29-án 29 996 000 forintot – „kölcsonrtartozás cég1.” közleménnyel saját bankszámlájára utalta tovább {vö. elsőfokú ítélet, Indokolás [4]}.
- [11] Az elsőfokú bíróság szerint az indítványozó a jogszabályban előírt kötelezettségét neki felróható módon, szándékosan megszegte. A bíróság indokai szerint a lefolytatott bizonyítási eljárásból nyert adatok alapján az indítványozó magatartása mögött anyagi érdeke állt figyelemmel arra, hogy az ügyben érintett cég1. többségi tulajdonosa volt. A jogtalan hátrány okozása, amely a tényállás fogalmi eleme a bíróság megítélése szerint abban áll, hogy az indítványozó a letét kiadásával cég2.-t, mint ügyfelét elzárta annak lehetőségétől, hogy a szerződésben vállalt feltételt törvényes keretek és körülmények között teljesíteni tudja, ezzel megghiúsítva azt, hogy az őt egyébként a feltétel teljesítése esetén jogszerűen megillető vételárhoz hozzájusson.
- [12] Az elsőfokú bíróság a magánfél (letevő 1.) polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította a folyamatban lévő polgári perre tekintettel {vö. elsőfokú ítélet, Indokolás [38]}.

- [13] Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozó felmentésért, az indítványozó védője megalapozatlanság, a bűnösség megállapítása miatt jelentett be fellebbezést. A Fővárosi Főügyészség Bfel.3042/2019/14. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.
- [14] A védelmi fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2024. március 14-én meghozott 28.Bf.8100/2023/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy kiegészítette az indítványozó terhére megállapított ügyvédi visszaélés büntetnének jogszabályi felhívását a Btk. 285. § (1) bekezdésével. A Törvényszék kötelezte továbbá az indítványozót, hogy a magánfél részére fizessen meg 50 000 000 forintot és annak késedelmi kamatát az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül. A Törvényszék ezt meghaladóan a sértett magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.
- [15] Egyebekben a Törvényszék az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [16] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni a sértett által előterjesztett polgári jogi igényre vonatkozó adatokat. A másodfokú ítélet szerint a sértett magánfél jogi képviselője a 2021. június 24-én tartott előkészítő ülésen 79 750 000 forint és törvényes kamatai iránt terjesztett elő polgári jogi igényt, melyet ugyanezen a napon írásban is pontosított, a kamatfizetési igény kezdő napját 2016. július 26-ban jelölve meg {vö. másodfokú ítélet, Indokolás [24]}.
- [17] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság nem a törvény előírásainak megfelelően rendelkezett a magánfél által előterjesztett polgári jogi igényről. Álláspontja szerint a magánfél az előkészítő ülés időpontjában előterjesztette polgári jogi igényét, ami megfelelt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 556. § (2) bekezdés a)–c) pontjában írtaknak.
- [18] A másodfokú bíróság szerint a Be. 571. § (2) bekezdése azt a kötelezettséget írja elő a bíróság számára, hogy az ott meghatározott feltételek teljesülése mellett – az ítélet történeti tényállásában megállapított összeg mértékéig – az előterjesztett polgári jogi igényt érdemben bírálja el. Indokai szerint, amennyiben a Be. 571. § (2) bekezdésében megkívánt feltételek teljesültek, de az előterjesztett keresetszerű kérelem összecszerűsége az ítéleti tényállásban megállapított összeg mértékét meghaladja, a bíróság a polgári jogi igényt az ítéleti tényállás szerinti elkövetési érték, bűncselekménnyel okozott kár összegének mértékéig érdemben elbírálja, az ezt meghaladó összegre előterjesztett követelés érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítása mellett (figyelemmel a 81. BK. vélemény 3. pontjára). Ezért a másodfokú bíróság a magánfél jogi képviselője által előterjesztett polgári jogi igénynek a vádlott szándékos tevékenysége folytán ért kár összegéig (a letéti számláról kiutalt pénzösszeg, azaz 50 000 000 forintnak az erejéig helyt adott, ezt meghaladóan azt egyéb törvényes útra utasította {vö. másodfokú ítélet, Indokolás [25]}).

- [19] A másodfokú bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az indítványozó védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt elsődlegesen a terhelt felmentése, másodlagosan hatályon kívül helyezés, és az elsőfokú bíróság új eljárása utasítása érdekében.
- [20] A felülvizsgálati indítvány szerint az eljáró bíróságok büntető anyagi jogszabályt sértettek azáltal, hogy az indítványozó bűnösségét a Btk. 285. § (2) bekezdésébe ütköző ügyvédi visszaélés büntetében állapították meg és nem foglalkoztak érdemben azzal a ténnyel, hogy a magánfél nem teljesítette a szerződésben foglalt feltételeket (építési engedély, tulajdonosi hozzájárulás beszerzése). Indokai szerint ezért az indítványozót hátrányokozási szándék nem vezette.
- [21] Az indítványozó a védő által előterjesztett felülvizsgálati indítványban foglaltakra két kiegészítést tett.
- [22] Az első kiegészítés szerint törvényt sértett a másodfokú bíróság a polgári jogi igény elbírálásakor. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság minden szerződési feltételt és iratanyagot figyelmen kívül hagyva, tárgyalás és a bizonyítékok indokolt mérlegelése nélkül kötelezte az okozott kár megfizetésére. Indokai szerint azonban a kártérítés alapfeltétele a jogellenes magatartás, amely okozati összefüggésben kell álljon a bekövetkezett kárral, ez azonban – a magánfél mulasztása miatt – nem állapítható meg.
- [23] A második kiegészítés szerint a polgári jogi igény elbírálásánál a Pp. szabályait kellett volna alkalmazni, ennek ellenére az indítványozó sem a nyomozati, sem az elsőfokú bírósági, de a másodfokú eljárásban sem kapott a sértett polgári jogi igényére vonatkozó keresetlevelet. Ennek elmaradása miatt álláspontja szerint nem tudott írásbeli ellenkérelmét előterjeszteni, vitatni a sértett megalapozatlan igényét.
- [24] A Legfőbb Ügyészség BF.694/2024/3. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta, indokai szerint az ügyvédet kizárólag az ügyvédi letéti szerződésben foglaltak jogosítják és kötelezik, az abban foglaltaktól nem lehet eltérni, így attól az indítványozó sem térhetett volna el. Az átirat szerint továbbá nem alapoznak meg felülvizsgálatot az indítványnak a jogerős ügydöntő határozat polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezései tekintetében megfogalmazott érvei.
- [25] A Kúria a 2025. április 22-én meghozott Bfv.III.687/2024/12. számú végzésével hatályában fenntartotta az első- és másodfokú ítéletet.
- [26] A Kúria szerint az irányadó tényállás alapján nem kétséges, hogy az ügyvéd foglalkozású indítványozó megszegte a letéti szerződésben foglalt kötelezettségét {vö. Kúria végzés, Indokolás [51]–[52]}, továbbá álláspontja szerint nem volt kétséges az indítványozó haszonszerzési célzata sem, az ügyvédi letétbe vett összeget saját bankszámlájára utalta tovább {vö. Kúria végzés, Indokolás [54]–[57]}. A Kúria indokai szerint az indítványozó nem csak ügyvédként, hanem tulajdonosként is érintett volt a

letét vonatkozásában, az ügyvédi minőségét a saját üzleti érdekei érvényesítésére használta fel {vö. Kúria végzés, Indokolás [64]}.

- [27] A Kúria az indítványnak a polgári jogi igény elbírálását érintő kifogásai tekintetében rámutatott, hogy a bíróság jogerős ügyszöveg határozatának kizárólag a polgári jogi igény kérdésében hozott rendelkezése ellen a polgári perrendtartás szabályai szerint van helye perújításnak, illetve felülvizsgálatnak. A Kúria szerint ez abban az esetben is irányadó, ha ugyan a felülvizsgálati (perújítási) eljárást a Be.-ben meghatározott okból kezdeményezték, de azok nem eredményezték a büntetőjogi főkérdésben hozott rendelkezések megváltoztatását, illetve hatályon kívül helyezését, és így kizárólag a polgári jogi igényről kellene csak a büntetőeljárásban felülvizsgálatban dönten.
- [28] A Kúria megjegyezte továbbá, hogy a Be. 571. § (1) bekezdése és (2) bekezdése szerint – a törvényben meghatározott keretek és korlátok között – kötelező a polgári jogi igény elbírálása, ha a bíróság a bűncselekménnyel okozott kár, vagyoni hátrány összegét, illetve az elkövetési értéket megállapítja {vö. Kúria végzés, Indokolás [71]}.
- [29] 1.2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.2049/2020/62. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 28.Bf.8100/2023/12. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.III.687/2024/12. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítésre érdekében, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állítva.
- [30] Indokai a következők.
- [31] Az indítvány szerint az elsőfokú bíróság eljárása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mert a bíróság nem foglalkozott az érdemi védekezését alátámasztó okiratokkal, tanúvallomásokkal, a bizonyítékait indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta, a sértett magánfél mulasztását nem vette figyelembe. Indokai szerint mindez a cselekményének téves megítéléséhez és bűnössége megállapításához vezetett {vö. Indítványkiegészítés, 3. oldal 1-3 bekezdések; 4. oldal 2., 3. és 5. bekezdés; 5. oldal 3. bekezdés}.
- [32] Az indítvány szerint a másodfokú bíróság nem korrigálta az elsőfokú bíróság tévedését, külön ügyszövegként kezelte a társasházak és a projektcég, valamint a sértett magánfél és letévé szerződéseit {vö. Indítványkiegészítés, 6. oldal 1. bekezdés}.
- [33] Az indítvány szerint a másodfokú bíróság a polgári jogi igényt az indítványozóval nem ismertette és a bíróság fellebbezés hiányában, jogkörét túllépve változtatta meg az elsőfokú ítéletnek a polgári jogi igény vonatkozásában részjogerős részét. A másodfokú jogerős ítélettel szemben rendes perorvoslat nem vehető igénybe, az indítványozó szerint a másodfokú bíróság súlyosítási tilalomba ütköző, rá nézve hátrányos ítélete következtében a jogerőt követő 15 napon belül 50 millió forintot, és annak késedelmi kamatát kellett a magánfél részére kifizetnie. Indokai szerint a polgári jogi igény nem felelt meg a törvényi előírásoknak, mert az nem a Be. 556. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak szerint lett előterjesztve, továbbá az igény nem került ismertetésre sem {vö. Indítványkiegészítés, 6. oldal 2. bekezdés}.

- [34] Az indítvány szerint a Kúria továbbá nem reagált érdemben az indítványozónak a polgári jogi igénye elbírálásával kapcsolatos a felülvizsgálati indítványban és annak kiegészítéseiben előadott érveire {vö. Indítványkiegészítés, 7. oldal 4. bekezdés}.
- [35] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [36] 2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be. Az Alkotmánybíróság főtitkárának felhívására az indítványozó határidőben kiegészítette az indítványt.
- [37] Az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, érintettsége – elítéltként – fennáll a Kúria támadott végzésével összefüggésben, a jogi képviselő meghatalmazását csatolta.
- [38] 2.2. Az indítvány megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a)* pont]; az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérte az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont], valamint az Alaptörvény indítványozó szerint sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont].
- [39] Az indítványozó megjelölte az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont].
- [40] Az indítványozó továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont].
- [41] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {vö.: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [42] 3.1. Az indítványozó szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga, mert a bíróság nem foglalkozott az érdemi védekezését alátámasztó okiratokkal, tanúvallomásokkal, a bizonyítékait indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta, a sértett magánfél mulasztását nem vette figyelembe.
- [43] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy nem vizsgálhatja a bírói döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottságát, ahogyan azt sem, hogy a jogalkalmazó helyesen értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket {vö.: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Valójában ugyanis ezek a lefolyt bizonyítás, illetve a bizonyíték mikénti értékelésének, ennek folytán a megállapított tényállás helyességének vitatását jelentenék.
- [44] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének állítása mellett megismételte az elsőfokú eljárással és döntéssel szemben felhozott, az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységével kapcsolatos – és a másodfokú bíróság által már megválasztott – kifogásait.
- [45] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az elsőfokú bíróság – ítéletéből kitűnően – indokolta, hogy az indítványozó bűnösségét milyen okirati bizonyítékok és tanúvallomások alapján találta megállapíthatónak {vö. elsőfokú ítélet, Indokolás [32]; [34]} és a védelem érveit miért nem találta megalapozottnak {vö. elsőfokú ítélet, Indokolás [29]; [31]; [33]}. A másodfokú bíróság - teljeskörű felülbírálati során - pedig indokolta, hogy az indítványozó fellebbezésében előadott kifogásaival szemben miért hagyta helyben a rendelkező részben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság ítéletét {vö. másodfokú ítélet, Indokolás [15]–[18]}.
- [46] Amint az Alkotmánybíróság korábban is kifejtette, „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [47] 3.2. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét a polgári jogi igény másodfokú bíróság általi – álláspontja szerint súlyosítási tilalomba ütköző, számára hátrányos – elbírálására, továbbá arra hivatkozással is állította, hogy a Kúria nem reagált érdemben a polgári jogi igénye elbírálásával kapcsolatosan előadottakra.
- [48] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak a súlyosítási tilalom sérelmét állító, a másodfokú felülbírálat terjedelmére vonatkozó kifogásai kapcsán utal arra, hogy a Be. 590. § (7) bekezdése szerint a másodfokú bíróság hivatalból dönt a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről.

- [49] Következésképpen a másodfokú bíróság – tekintettel a Be. 590. § (7) bekezdéséhez kapcsolódó indokolásra – a bejelentett perorvoslat tartalmától függetlenül, hivatalból dönt és döntött a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezés felől, ezért sem az indítványozó ügyvédet, sem annak védőjét nem érhette meglepetésként, hogy a másodfokú bíróság a Be. szerint jár el.
- [50] Ehhez képest pedig – amint arra a másodfokú bíróság és a Kúria is hivatkozott – a Be. 571. § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság az ítéletében megállapítja a bűncselekménnyel okozott kár vagy vagyoni hátrány összegét, illetve a bűncselekmény elkövetési értékét, ezen összeg mértékéig az előterjesztett polgári jogi igényt érdemben el kell bírálni.
- [51] Az Alkotmánybíróság utal továbbá arra, hogy a Kúria ismertette az indítványozó által a felülvizsgálat során előterjesztett két kiegészítésben megfogalmazott polgári jogi igényre vonatkozó kifogásokat {vö. Kúria végzés, Indokolás [9]-[14]} és azok kapcsán kifejtette álláspontját {vö. Kúria végzés, Indokolás [66]-[71]}.
- [52] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [53] Ezzel összefüggésben megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy nem bírálhatja felül a másodfokú bíróság azon megállapítását sem, miszerint a magánfél által előterjesztett polgári jogi igény megfelelt a Be. 556. § (2) bekezdés a)–c) pontjában írtaknak {vö. másodfokú ítélet, Indokolás [25]}.
- [54] 3.3. Ennélfogva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány egyik elemében sem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [55] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 29. § bekezdésére tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró